

ת"פ 47718/10/12 - מדינת ישראל נגד מירב ליבוביץ

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 47718-10-12 מדינת ישראל נ' ליבוביץ

בפני
בעניין: כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מירב ליבוביץ

הנאשמת

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד טלי קרת

ב"כ הנאשמת עו"ד גיא עין צבי

הנאשמת בעצמה

גזר דין

על פי הודאתה הורשעה הנאשמת בשני פרטי אישום, בעבירות של תקיפת שוטר, איומים והפרעה לשוטר.

תמצית עובדות כתב האישום הן כי בתאריך 25.10.12, בשעה 00:15 לערך, הגיעה הנאשמת לתחנת משטרת פ"ת, בצוותא עם אדם שזהותו אינה ידועה למשטרה, כשהיא תחת השפעת אלכוהול. זאת, כדי להגיש תלונה על אלימות שלטענתה ננקטה נגדה עת בילתה במועדון. השוטרים ששהו במקום מסרו לנאשמת כי עליה להמתין וזאת לאור עומס אירועים בתחנה ביחס לכמות החוקרים.

לאחר דקות ספורות פנתה הנאשמת לשוטר, וגידפה אותו במילים "ימוצץ, אמא שלך מוצצת בן זונה". כמו כן קיללה עובדת ניקיון שהייתה במקום.

בהמשך, התקרבה הנאשמת שוטרת וירקה עליה. השוטרת בקשה ממנה לעזוב את התחנה, והנאשמת ירקה עליה בשנית.

או אז, יצאה השוטרת מדלפק היומן, התקרבה לנאשמת, במטרה להוציאה מהמקום והורתה לנאשמת כי עליה לעזוב את המקום וניסתה להוציאה בכוח מהמקום, כשהיא תופסת בידה.

בתגובה ניסתה הנאשמת להשתחרר מאחיזתה בכוח והשתיים נאבקו.

במהלך המאבק משכה הנאשמת את השוטרת בשיערה בחוזקה, וזו נפלה על הרצפה ובצעקה הזעיקה לעזרתה שוטר נוסף שהיה בסמוך.

בהיותה על הרצפה המשיכה הנאשמת למשוך בחוזקה בשיערה של השוטרת ולהכות אותה. הנאשמת לא הרפתה ממנה אף לאור ניסיונות שוטרים בתחנה, להפריד בין השתיים, כאשר כל אותה עת בכתה השוטרת וצעקה לעזרה.

לאחר שהגיעו שוטרים נוספים למקום, הצליחו לחלץ את השוטרת ואזקו את הנאשמת, תוך שהם מפעילים כלפיה כוח אף לאחר כבילתה.

כתוצאה מהאירוע סבלה השוטרת מכאבי ראש עזים, נפיחות בראשה, ואדמומיות בפניה ובצווארה.

בתאריך 25.10.12, לאחר שהתקיים דיון בהארכת מעצרה, הוסעה הנאשמת לתחנת משטרת פ"ת, כשהיא מלווה בשוטרים. השניים הורו לה להיכנס לתחנה.

הנאשמת סירבה להיכנס, תוך שהיא דורשת לעשן, ולאחר שהשוטר הזהיר אותה שאם תסרב להיכנס יאלצו להכניסה בכוח, נכנסה לתחנה.

בהמשך, שבה הנאשמת וסירבה להיכנס לחדר העצורים, והשוטר משך אותה לתוך החדר.

הנאשמת התנגדה, וסובבה את ידיה כדי להדוף את ידו. הנאשמת תפסה בחולצתו של השוטר בשתי ידיה, וניסתה לשרוט אותו בידה הימנית.

בשלב זה ניסתה השוטרת לסייע בידו להשתלט על הנאשמת, וזו ניסתה להכות אותו באגרופה.

אף לאחר שהשוטרים בתחנה תפסו אותה, המשיכה הנאשמת להשתולל.

בעניינה של הנאשמת הוגשו שלושה תסקירי שירות מבחן מהראשון שבהם מתאריך 23/6/13 עולה כי הנאשמת כבת 36, ילידת רומניה, רווקה ואם לארבעה ילדים בגילאים 5-18, ממערכות יחסים שונות, המתגוררת בדירת "עמידר" בכפר סבא.

מעיון בגיליון רישומה הפלילי המעודכן לתאריך 25.4.2013 עולה כי לה הרשעה קודמת מ-05.11, בגין ביצוע עבירת איומים. עוד עולה, כי למעט העבירה נשוא הדיון לא תלויים כנגדה תיקי מב"ד נוספים.

בהתייחסותה של הנאשמת לעבירה נשוא הדיון, תיארה כי בעת ביצוע העבירה הייתה נתונה תחת השפעת אלכוהול. הנאשמת צמצמה מחומרת מעשיה, נטתה להשליך את האחריות להתנהגותה האלימה על היותה נתונה בגילופין, יחד עם זאת תופסת את התנהגות השוטרים כאלימה כלפיה ולדבריה הגישה כנגדם תלונה למח"ש, אשר נסגרה.

נוכח האמור, בחן שירות המבחן עם הנאשמת את דפוסי צריכת האלכוהול. לדברי הנאשמת, לאורך חייה התמודדה עם קשיים רבים ובשנים האחרונות סיגלה לעצמה דפוס התמודדות הכולל צריכת אלכוהול, המהווה עבורה מפלט מהתמודדות עם קשייה. שירות המבחן שיקף לנאשמת את הערכתו באשר לשימוש לרעה שעושה באלכוהול והיותה נתונה בסיכון להישנות התנהגות בעייתית, בהעדר טיפול הנדרש ממצבה.

במהלך תקופת פיקוח המעצר וכן בתהליך האבחון העיקרי, הופנתה הנאשמת לקהילה טיפולית לנשים "מבט נשי" בחיפה, על מנת לשקול אפשרות שילובה בטיפול. הנאשמת הגיעה לראיון ב-02.12 והתקבלה למסגרת הטיפולית, לאחר קבלתה, החליטה הנאשמת על דעת עצמה, כי אינה מעוניינת להשתלב בטיפול במסגרת זאת. בהמשך, במסגרת האבחון בתיק העיקרי, נוכח הערכה באשר למצבה הבעייתי של הנאשמת, עודדו אותה, לפנות בשנית למסגרת הטיפולית "מבט נשי". הנאשמת הוזמנה לראיון נוסף בתאריך 16.6.2003. בראיון נכחו נציגות "מבט נשי", הנאשמת וקצינת המבחן. במסגרת הראיון, התרשמו גורמי הטיפול במקום, כי לנאשמת בעיית התמכרות לאלכוהול, וטרם כניסתה לטיפול במסגרתם, היא זקוקה לטיפול באשפוזית לטיפול בבעיית התמכרותה. לאחר שהנאשמת הביעה נכונות ראשונית לטיפול, הופנתה לקהילה לנפגעי סמים ואלכוהול "הדרך".

שירות המבחן התרשם מנאשמת, אשר מגיל צעיר, בהעדר מסגרת משפחתית ועל רקע עזיבת אימה בגיל צעיר, התמודדה עם תחושות של דחייה ונטישה, אשר עיצבו את מבנה אישיותה.

ניכרים קשי הסתגלותה וקשיים תפקודיים הן במסגרת ההורית והן במסגרת התעסוקתית. שירות המבחן התרשם כי בבסיס התנהגותה עוברת החוק, עומדת בעיית התמכרותה לאלכוהול, כפי שתוארה לעיל. בבחינת מכלול נתונים, שירות המבחן מעריך כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה ובמידה ותבוצע עבירה כזו שירות המבחן מעריך את חומרת העבירה כנמוכה.

שירות המבחן סבור כי ההליכים המשפטיים הנוכחיים, מהווים לנאשמת גורם מדרבן להשתלבות בטיפול. לאור עמדתה של הנאשמת והמוטיבציה הראשונית שמבטאת לערוך שינוי בדפוסייה, שירות המבחן ממליץ על דחיית הדיון בעניינה בשלושה חודשים, במהלכם תשתלב הנאשמת בטיפול בבעיית התמכרותה, ושירות המבחן יהווה עבורה גורם מדרבן ומציב גבול, כנדרש ממצבה.

מתסקיר משלים שהוגש בעניינה של הנאשמת מתאריך 12.9.2013 עולה כי במהלך תקופת ההמתנה, הנאשמת הביע מוטיבציה מילולית להשתלב בטיפול, אולם בהמשך, כאשר הוזמנה להתחיל בטיפול, חזרה בה והביעה עמדה, לפיה מעוניינת להשתלב במסגרת תעסוקתית. הנאשמת הציגה מסמך אשר מעיד כי בתאריך 1.9.2013 החלה לעבוד בחברת "שומרון", שירותי ניקיון, שמנירה וכוח אחד. שירות המבחן שיקף לנאשמת הערכה באשר לחומרת מצבה והצורך כי תשתלב במסגרת טיפולית, בה תרכוש כלים להתמודדות אפקטיבית ללא שימוש בחומרים ממכרים. כאמור, הנאשמת, הסתייגה מאפשרות זו. ניכר כי הנאשמת מגלה תובנה מוגבלת באשר לעומק הבעייתיות בהתנהלותה וכי לאורך ההיכרות עמה, מביעה מוטיבציה מילולית לטיפול, אולם בפועל נמנעת מלהשתלב בטיפול המוצע לה. יתכן והימנעותה זו, נובעת מקושי לתת אמון בהליך טיפולי, אשר מצריך התמודדות עם תכנים מעברה ובעיית התמכרותה.

שירות המבחן התרשם מנאשמת הנתונה במצוקה, נעדרת מסגרת משפחתית יציבה, תומכת ומציבה גבולות. מגיל צעיר, נעדרת מסגרת קבועה של לימודים ותעסוקה, מעידה על שימוש באלכוהול. במצבה הנוכחי, שירות המבחן העריך כי קיימת חשיבות לשלבה במסגרת טיפולית מתאימה, אולם למרות ניסיונות חוזרים ונשנים, הנאשמת מתקשה להיעזר בגורמי טיפול. שירות המבחן מעריך, במצבה זה, כי קיים סיכון להישנות התנהגות פוגענית.

בשל חוסר המוטיבציה שמבטאת בעת הנוכחית להיעזר בגורמי טיפול, לא נוצר פתח למעורבות טיפולית של שירות מבחן ולכן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינה.

מתסקיר משלים נוסף בעניינה של הנאשמת מתאריך 24.11.2013 עולה כי בתאריך 8.10.2013 החלה הנאשמת תהליך אבחון בעמותת "אפש"ר". עד כה התקיימו עמה 4 מפגשים פרטניים.

שירות המבחן מציין כי נערכה שיחה מול העו"ס בעמותת אפשר. הנ"ל ציין כי מדובר בשלב ראשוני באבחון, אולם להערכתו מסגרת טיפולית כעמותת "אפשר", אינה הולמת את צרכיה של הנאשמת, שכן אף להערכתם, נוכח צרכיה הייחודיים וקשייה לאורך השנים, היא זקוקה למענה משמעותי יותר. עמדה זו, חוזקה על ידי גורמי הטיפול ברווחה, אשר דיווחו כי על רקע מצבה הירוד של הנאשמת ותפקודה ההורי הלקוי, ילדיה אינם חוזרים לביקורים בביתה. להערכתם, הטיפול בו הנאשמת החלה בעמותת אפשר, אינו מספיק ואינו הולם את צרכיה.

הנאשמת דיווחה כי מנסיבות שונות, היא איננה מתגוררת עוד בדירת "עמידר", אשר בה התגוררה בשנים האחרונות. כיום לדבריה, מתגוררת אצל ידיד. בשיחה עמה, התקשתה לשתף בפתיחות אודות מצבה. שירות המבחן שיקף לנאשמת כי נוכח מצבה ההתמכרותי הכרוני, כמו גם השלכותיו על מישורי החיים השונים, קרי מצבה המשפחתית, העדר מסגרת דיור קבועה, והעדר רשתות תמיכה, קיימת חשיבות רבה לשילובה במסגרת טיפול כוללנית. מהיכרות עמה, שירות המבחן סבור כי מסגרת טיפולית פתוחה, אינה מהווה מענה הולם ומספק למצבה כיום, אולם הנאשמת הביעה הסתייגות מהשתלבות טיפולית, במסגרות אשר הוצעו לה.

לאור האמור, שירות המבחן סבור כי ללא מענה טיפולי כוללני, כפי שתואר לעיל, קיים סיכון להישנות התנהגות בעייתית. לאור עמדתה של הנאשמת, כפי שתוארה לעיל ובהעדר תובנה לחומרת מצבה, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינה.

ב"כ הנאשם פתח את טיעונו בכך שהציג את גיליון המרשם הפלילי של הנאשמת בצירוף גזר דין של בית המשפט השלום בכפר סבא מיום 15.5.11 אשר הטיל על הנאשמת מאסר על תנאי של 10 חודשים לבל תעבור עבירות של תקיפת שוטר, איומים והפרעה לשוטר.

ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר שירות מבחן בעניינה של הנאשמת ממנו עולה כי לא ניתן לשלבה בטיפול מאחר שאין לה כל מוטיבציה לעשות כן, ואין לה כל תובנה לבעייתיות שבמצבה וכן לתסקירים המשלימים שניתנו

והכל כפי שפורט לעיל בהרחבה.

בנוגע לעבירות נשוא כתב האישום ציין ב"כ המאשימה כי מדובר בעבירות שבוצעו כנגד שוטרים במהלך ועל רקע מילוי תפקידם, אשר כתוצאה מהעבירות נפגעו ערכים חברתיים חשובים לרבות, שמירת הסדר הציבורי, שמירה על שלום הציבור והצורך בגיבוי הליכי איפוף החוק. אין ספק כי תקיפה ממשית של שוטרת על רקע ניסיונה למלא חובתה, כשלצידה אשמת איומים וגידופים פוגעת ממשית בערכים החברתיים.

ב"כ המאשימה ציין כי כנגד הנאשמת עומד מאסר על תנאי בר הפעלה אשר הוטל עליה במסגרת ת.פ. 21405-05-10, כמו כן, שני התסקירים שהוגשו בעניינה היו שליליים ולא הצביעו על מצבה והבנה של חומרת מעשיה.

ב"כ המאשימה הפנה למקטע מתוך תיעוד מצלמת התחנה לגבי המקרה ממנו עולה כי הנאשמת הפעילה אלימות רבת עוצמה כלפי השוטרת, כאשר היא מתועדת אוחזת בשיערה לאורך זמן ממושך וגוררת אותה על רצפת תחנת המשטרה, כאשר ניתן להתרשם כי רק כעבור זמן ולאחר התערבות של מספר שוטרים מצליחים לחלץ את השוטרת מפרץ האלימות שהפגינה כלפיה הנאשמת.

לצד נתונים אלה, ראוי להזכיר מספר שיקולים לקולא, לפיהם באקט האלימות לקחו גם השוטרים חלק פעיל, והסרטון משקף התנהגות בלתי הולמת מצדם, אשר יש בה כדי להקל במידת מה על העונש שיוטל על הנאשמת. כמו כן לנאשמת נסיבות אישיות לא פשוטות.

לאור האמור לעיל, לרבות העובדה כי קיים מאסר על תנאי לפרק זמן לא מבוטל, ופרט לאירוע בגינו הוטל עליה מאסר על תנאי אין לה רישום פלילי קודם, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשמת מאסר בפועל שירוצה בחופף ל-10 חודשי המאסר על תנאי בתיק הקודם, כך שסה"כ לא תעלה תקופת המאסר על 10 חודשי מאסר בפועל. כמו כן עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשמת קנס ומאסר על תנאי לשיקול בית המשפט.

ב"כ הנאשמת פתח את טיעונו בכך שלמצער הנאשמת הייתה תחת השפעת אלכוהול, ובעניין זה האשמה מוטלת עליה.

ב"כ הנאשמת סבור כי לא ניתן להתעלם מהנסיבות האופפות את ביצוע העבירה, הנאשמת הגיעה לתחנת המשטרה על מנת להגיש תלונה בגין מעשה אלימות שחוותה ואשר בעקבותיו נחבלה במועדון בו בילתה. ב"כ הנאשמת טען מבלי להצדיק את מעשיה של הנאשמת, כי הנאשמת בעודה חבולה ומותקפת ותחת השפעת אלכוהול, נאלצה להמתין זמן רב עד שיפנו אליה ואת זה לא ניתן לראות בסרטון.

ב"כ הנאשמת הפנה לסרטון ממנו עולה כי הנאשמת ירקה על השוטרת וצעקה, אך מי שהפעילה כוח ממשי הייתה השוטרת, היא זו שאחזה את הנאשמת בידיה תוך שהיא מנסה למשוך אותה מהמקום בעוד הנאשמת חבולה תחת השפעת אלכוהול, מנסה להשתחרר מאחיזתה ומשם מתפתח מאבק. במסגרת המאבק כמתואר בסעיף 6 לכתב האישום, הנאשמת מושכת בשערה של המתלוננת על מנת שזו תשחרר מאחיזתה מיד הנאשמת. האירוע לא מסתיים בכך ששוטרים מפרידים ביניהן אלא בכך שהשוטרים הפליאו בה מכות, תוך שהיא כבולה, השליכו אותה לרצפה והדברים מקבלים ביטוי בסעיף 8 לכתב האישום.

ב"כ הנאשמת הפנה לתסקיר שירות מבחן ממנו עולה מציאות חיים קשה של נאשמת המתמודדת על חייה. מדובר בנאשמת אשר חיה אורח חיים הישרדותי כמפורט בתסקיר שירות מבחן, כאשר מגיל 10 נמצאת לבד בארץ ונעדרת מסגרת משפחתית.

ב"כ הנאשמת ציין כי ילדיה של הנאשמת נמצאים במסגרת אומנה, כאשר הנאשמת נאבקת בכל הגורמים האפשריים על מנת שלא ינותק הקשר בינה לבין ילדיה והוסיף כי הנאשמת מוכרת ומטופלת על ידי גורמי הרווחה בעיריית כפ"ס.

ב"כ הנאשמת הפנה להתייחסות גורמי הרווחה אשר מכירים את הנאשמת מזה 15 שנים, וציין כי לא מדובר במי שמנהלת אורח חיים התמכרותי באלכוהול ובסמים, אלא בצריכת אלכוהול באופן מזדמן והנאשמת נותנת עליו את הדין.

ב"כ הנאשמת הפנה לתסקיר שירות מבחן ממנו עולה כי רמת החומרה הנשקפת מהנאשמת היא נמוכה.

ב"כ הנאשמת ציין כי נעשה ניסיון לבחון אפשרות להסתפק במסגרת אמבולטורית, קרי, עמותת "אפש"ר" והוסיף כי הנאשמת משתפת פעולה ככל שהדבר מעשי, והמעסיק מאפשר זאת.

ב"כ הנאשמת חזר והדגיש כי מדובר בנאשמת הנאבקת על חייה, אשר עובדת למחייתה מזה כ- 4 חודשים בעבודות ניקיון בבסיס צבאי ומתמידה בעבודתה לשביעות רצונו של מעסיקה.

ב"כ הנאשמת סבור, כי העובדה שהנאשמת מתמידה בעבודתה ומגיעה מידי יום לעבודה, אינה יכולה להתיישב עם מי שצורכת אלכוהול באופן התמכרותי, והמעסיק שבע רצון ממנה.

ב"כ הנאשמת הדגיש כי הנאשמת מתגוררת בדירת עמידר, והקושי להשתלב בטיפול אינטנסיבי נעוץ בכך שבמידה והנאשמת תפסיק לעבוד, היא לא תוכל לשלם את דמי השכירות הנמוכים והיא תאבד את דירתה, ועלולה למצוא עצמה ברחוב. לכן לטעמו יש להתחשב בנאשמת ולהבין שזה לא בא ממקום של חוסר תובנה או עניין. בנסיבות הללו האינטרס השיקומי גובר על כל אינטרס אחר.

לאור האמור לעיל עתר ב"כ הנאשמת להורות על הארכת המע"ת, ומאחר שבית המשפט מחויב להטיל עונש אחר, ביקש ב"כ הנאשמת להסתפק בקנס סמלי.

בדבריה האחרונים בקשה הנאשמת כי בית המשפט יתחשב במצבה וזאת בכדי לא לפגוע בשלושת ילדיה בגילאים 5-12 הסובלים מבעיות רגשיות.

לאחר כל אלה וטרם מתן גזר הדין ובעיקר בשל המאסר המותנה הארוך במיוחד שהיה תלוי ועומד כנגד הנאשמת, מצאתי שלא לגזור את דינה ולהבהיר לה כי תינתן לה על ידי ביהמ"ש הזדמנות נוספת לקבל טיפול באמצעות שירות המבחן.

הנאשמת נאותה לעשות כן ומאז ובמשך תקופה הקרובה לשנתיים ימים, התקיימו בעניינה דיונים מעת לעת תוך קבלת תסקירים משלימים של שירות המבחן.

הנאשמת הביעה נכונות ומוטיבציה להשתלב בטיפול אך בנתוניה ובנסיבותיה האישיות ומתוך מצוקותיה התקשתה מאוד לעשות כן תחילה. סוף דבר שהתה תקופה קצרה באשפוזית ושיתפה פעולה בהליך זה ולאחר מכן השתלבה בהליך טיפולי אחר.

הנאשמת סיימה הליך גמילה פיזית בהצלחה ושולבה בטיפול במרכז יום. תחילתו של טיפול זה עברה הנאשמת בהצלחה ותוך תובנה כי עליה לערוך שינוי עמוק בחייה ובדפוסי התנהגותה.

לאחר מכן חלה התדרדרות בהתנהגותה וכן חוסר יציבות בשיתוף הפעולה בהליך.

על אף זאת התרשם שירות המבחן כי הנאשמת מתמודדת עם גורמי דחק וכי קיימת נזקקות טיפולית גבוהה ועל כן המליץ על המשך הטיפול ומעקב אחר הנאשמת.

סוף דבר חדלה הנאשמת לשתף פעולה עם שירות המבחן ולא התייצבה לוועדות שנקבעו בעניינה.

ב"כ הנאשמת הדגיש כי הנאשמת עשתה מאמצים כנים לשנות דרכיה ואכן היא נגמלה משימוש בסמים. לא עלה בידיה, למרבה הצער להמשיך בטיפול, כיוון שהיא רתמה את כל כוחותיה למאבק השרדתי ולמאבק להשבת ילדיה אליה, כפי שהציג במסמכים מבית המשפט לנוער ומגורמי רווחה.

ממסמכים אלה עולה כי הנאשמת עושה מאמצים ניכרים ביותר להשיב את ילדיה, שנלקחו ממנה למסגרות חוץ ביתיות אליה. הדבר עלה בידיה לגבי אחת מהבנות והיא עושה מאמצים גדולים מאוד לעשות כן לגבי האחרים.

גם העובדת הסוציאלית המטפלת בנאשמת העריכה כי היא אינה פנויה כעת לטיפול כיוון שהיא עסוקה במאבק הישרדתי ובמאבק על ילדיה, לרבות לענין פרנסתם שכן הנאשמת השתלבה בעבודה ושומרת על יציבות תעסוקתית.

אין חולק כי המעשים בהם הורשעה הנאשמת חמורים ויש בהם כדי לפגוע בשלום הציבור ובעבודתם התקינה של השוטרים.

הנאשמת פנתה אל השוטרים בביטויים עולבים ופוגעים שיש בהם כדי לפגוע בעבודתם התקינה של השוטרים, ואף הפעילה נגדם אלימות של ממש, שהביאה אף לגרימת חבלות של ממש. לא היה מדובר במעידה חד פעמית, כיוון שהנאשמת חזרה על מעשי האלימות וההתנהגות הפרועה.

ברגיל היה מקום להטיל על הנאשמת ענישה מכבידה ומרתיעה, כמצוות בית המשפט העליון, שכן שומה על בתי המשפט לתרום תרומתם למיגורם של מעשים פסולים מעין אלה.

במיוחד אמורים היו הדברים משהנאשמת ביצעה מעשים אלה בעוד עונש מאסר מותנה מכביד ביותר תלוי ועומד נגדה.

אלא שמצאתי, מתוך שיקולי שיקום לחרוג מרמת הענישה הנגדרת כלל וממתחמי ענישה ראויים, ואף מן הכלל הקובע כי ככלל, יש להורות על הפעלתו של עונש מאסר מותנה.

זאת, בשל נסיבותיה האישיות המיוחדות והחריגות של הנאשמת ובשל הדרך הארוכה שעשתה מאז הגשת כתב האישום ומאז הטיעונים לעונש שנשמעו בעניינה.

לנאשמת נסיבות אישיות חריגות במיוחד, כמפורט בהרחבה, בתסקירי שירות המבחן ובמסמכי גורמי הרווחה בעניינה.

בשל אלה ובשל התמכרותה לסמים, שהיוו לא במעט את הרקע להסתבכותה במעשים בהם הורשעה, הופנתה להליך טיפולי.

אמנם, לאורך כל הדרך, ובחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, התקשתה הנאשמת לא אחת לשתף פעולה באופן מלא עם ההליך הטיפולי ולהתמיד בו, אך יודגש כי היא נגמלה משימוש בסמים ועשתה מאמצים ניכרים ככל יכולותיה הדלות לשתף פעולה ולערוך שינוי משמעותי בדרכי חייה, מתוך הבנה כי עליה לעשות כן ולהביא לשינוי משמעותי בחייה, הן עבורה והן בעבור ילדיה והצורך להחזירם לחזקתה.

המטפלים בה, אף הם הבינו כי היא הקדישה את מלוא כוחותיה למאבקי השרדות ולמאבק על ילדיה ועל כן לא עלה בידיה לגייס כוחות נוספים אף להשלמת ההליך הטיפולי.

אולם, כפי שציינתי לעיל, חל שינוי משמעותי במישורי חייה השונים של הנאשמת. היא נגמלה מהתמכרות לשימוש בסמים, מגלה יציבות תעסוקתית ואף החזירה למשמורתה את אחת מבנותיה ועושה מאמצים עילאיים להחזיר אליה את ילדיה האחרים.

מדובר, איפוא, בנאשמת שעשתה ככל יכולתה ואף מעבר לכך, בהתאם לנתונייה שלה, לעשות לשינוי ולשיקום ויש לתת לכך משקל נכבד ביותר בענישה עד כדי להביא לחריגה משמעותית ממתחמי הענישה.

העולה כי מכל המקובץ, כי באופן חריג ובשל הנסיבות החריגות במקרה זה, אני מורה על הארכת עונש מותנה בן עשרה חודשים מתיק 21405/05/10 של בימ"ש שלום כפר סבא בשנתיים נוספות.

אני מטילה על הנאשמת קנס בסכום של 1000 ₪, או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים

חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 15/1/16 והבאים אחריו בכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

הנאשמת תחתום על התחייבות בסכום של 2000 ₪ שתוקפה למשך שנתיים מהיום לבל תעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות, או כל עבירה המופנית כלפי שוטרים.

ההתחייבות תחתם עוד היום - 6/12/15, שאם לא כן תאסר הנאשמת למשך 3 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ד כסלו תשע"ו, 06 דצמבר 2015, במעמד הצדדים.